

Bruxelles, den 1.12.2016
COM(2016) 757 final

2016/0370 (CNS)

Modernisering af momsreglerne for e-handel mellem virksomheder og forbrugere på tværs af grænserne

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 2006/112/EF og direktiv 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer

{ SWD(2016) 379 final }

{ SWD(2016) 382 final }

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Europa-Kommissionen er fast besluttet på at sikre den frie bevægelighed for varer og ydelser, og at "privatpersoner og virksomheder gnidningsløst kan få adgang til og udføre onlineaktiviteter under fair konkurrencevilkår". I relation til de nuværende momsregler er det i meddelelsen "En strategi for et digitalt indre marked i EU"¹ fra maj 2015 og meddelelsen om en handlingsplan for moms: "Mod et fælles europæisk momsområde - De svære valg"² fra april 2016 blevet tillagt stor vægt at overvinde de hindringer for grænseoverskridende e-handel, som er en følge af byrdefulde momsforpligtelser, og den iboende mangel på neutralitet, der er til skade for EU's virksomheder. Forslagene vil modernisere de nuværende momsregler, som gælder for e-handelsaktiviteter, og bidrage til en fremtidssikre momssystemet.

De tre væsentligste grunde til at handle:

- For det første er momsforpligtelserne gennemgående blevet udpeget som en af hovedårsagerne til, at virksomheder ikke engagerer sig i e-handel på tværs af grænserne, hvilket betyder, at mange virksomheder ikke har adgang til det indre marked. Omkostningerne ved at overholde momsforpligtelserne er blevet vurderet til 8 000 EUR i gennemsnit pr. år for hver medlemsstat, som en virksomhed leverer til. Dette er en betydelig omkostning for virksomhederne, især SMV'er.
- For det andet er det nuværende system ikke neutralt, eftersom EU-virksomheder er klart dårligere stillet i forhold til virksomheder fra tredjelande, som på en på papiret lovlig, men ofte ikke regelkonform vis kan levere til EU uden at betale moms. Da momssatserne kan være så høje som 27 %, er der tale om en betydelig konkurrenceforvridning til fordel for virksomheder uden for EU, hvis der ikke beregnes moms.
- For det tredje betyder det eksisterende systems kompleksitet og den nuværende afgiftsfritagelse for indførsel af småforsendelser, at medlemsstaterne mister værdifulde afgiftsindtægter. Det anslås, at tabene som følge af manglende opkrævning af moms og manglende overholdelse af reglerne inden for grænseoverskridende e-handel er på op til 5 mia. EUR om året.

Ved udarbejdelsen af dette forslag har Kommissionen som led i dagsordenen for bedre regulering foretaget en lovgivningsmæssig kvalitetskontrol af det nuværende "mini-one-stop-shop"-system (MOSS), der anvendes i forbindelse med levering af elektroniske ydelser mellem virksomheder og forbrugere (B2C), samt af de fra 2015 indførte ændringer af leveringsstedsreglerne for sådanne tjenesteydelser. Forslaget tager behørigt hensyn til denne vurdering. Forslaget vil navnlig adressere de mangler og hindringer, som SMV'er og mikrovirksomheder står overfor. For så vidt angår kvantiteten vil indførelsen af en EU-intern grænseoverskridende tærskel i 2018 tage 6 500 virksomheder ud af det nuværende MOSS-system, og dette vil potentielt medføre omkostningsbesparelser på 13 mio. EUR for disse virksomheder. Indførelsen af forenklede krav til dokumentation i 2018 vil komme yderligere 1 000 virksomheder til gode. Tærsklen, som efter udvidelsen af MOSS i 2021 også vil omfatte

¹ COM(2015) 192 final.

² COM(2016) 148 final.

varer, vil være til gavn for 430 000 virksomheder, som potentielt vil kunne spare op til 860 mio. EUR.

REFIT-aspektet ved initiativet vedrører også det nye initiativs hovedmål, som er at "lette den byrde, der er forbundet med e-handel over grænserne, og som skyldes forskellige momsordninger". På resultatsiden forventes forslaget at reducere virksomhedernes omkostninger i forbindelse med overholdelse af momsreglerne med 2,3 mia. EUR om året fra 2021, og det forventes samtidig at øge medlemsstaternes momsindtægter med 7 mia. EUR. Derudover tages der med udvidelsen af MOSS-systemet i 2021 også hensyn til en række mangler, som er blevet konstateret i forbindelse med REFIT-vurderingen af 2015-initiativet, f.eks. behovet for at kunne anvende hjemlandets regler i forbindelse med faktureringskrav, koordinering af kontroller, kommunikation med skatteyderne og en tærskel med gyldighed for leverandører af varer og tjenester.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

De overordnede mål med forslaget er at sikre et velfungerende indre marked, EU-virksomheders konkurrenceevne og effektiv beskatning af den digitale økonomi. Forslaget er foreneligt med den fremtidige anvendelse af bestemmelsesprincippet for moms, som er fastlagt i den nylige momshandlingsplan, som støttes af Rådet³.

Sammen med momshandlingsplanen er forslaget blevet udpeget som et centralt initiativ i strategien for et digitalt indre marked⁴, strategien for det indre marked⁵ og handlingsplanen for e-forvaltning⁶.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Retsgrundlaget for forslaget er artikel 113 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). I henhold til denne artikel vedtager Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed efter en særlig lovgivningsprocedure og efter høring af Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg, bestemmelser om harmonisering af medlemsstaternes regler på området indirekte skatter.

- **Nærhedsprincippet**

Forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, da de væsentligste konstaterede problemer (forvridende virkninger, høje administrative omkostninger osv.) skyldes det nuværende momsdirektiv og dertil knyttede retsakter. Eftersom moms er en afgift, der er harmoniseret på EU-plan, kan medlemsstaterne ikke selv fastsætte forskellige regler, og derfor kræver alle initiativer med henblik på at modernisere momsen på grænseoverskridende handel, at Kommissionen fremsætter forslag om ændring af momsdirektivet. Forslaget vil have en tydelig merværdi sammenlignet med, hvad der kan opnås på medlemsstatsniveau, idet den vigtigste forenkling er MOSS-systemets anvendelse i alle medlemsstater og dets tilgængelighed for virksomheder, således at disse enkelt og effektivt kan beregne de skyldige afgifter til alle medlemsstater. En tilgang med blød lovgivning, hvor medlemsstaterne f.eks. anvender MOSS-systemet frivilligt, er ikke mulig, da dette system er en undtagelse fra de normale regler og følgelig kræver en koordineret tilgang understøttet af IT-infrastruktur.

³ <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2016/05/25-conclusions-vat-action-plan/>

⁴ COM(2015) 192 final.

⁵ COM(2015) 550 final.

⁶ COM(2016) 179 final.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, idet det ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå målene i traktaterne, navnlig med henblik på et velfungerende indre marked. På samme måde som i forbindelse med nærhedsprincippet er det ikke muligt for medlemsstaterne at adressere problemerne og deres årsager uden et forslag om ændring af momsdirektivet. Forslaget indeholder en række vigtige aspekter med hensyn til proportionalitet. For det første anerkendes det med forslagets gennemførelse i to faser, at visse foranstaltninger som f.eks. tærsklen og de forenkledede forpligtelser kan blive indført i 2018, uden at det i den forbindelse er nødvendigt at udvikle IT-løsninger. Med gennemførelsesfristen i 2021 for hovedelementerne af forslaget anerkendes det imidlertid også, at medlemsstaterne får behov for et passende tidsrum til at sikre, at IT-systemerne kan udvikles og testes. Dette giver også mulighed for yderligere høring af erhvervslivet. Det anerkendes for det andet, at toldadministrationerne vil blive stillet over for udfordringer, eftersom fjernelsen af momsfristagelsen for småforsendelser vil føre til en stigning i antallet af pakker, som der skal opkræves moms for, men effekten deraf vil blive mildnet af den forenkling, som MOSS-indførselsordningen indebærer for alle pakker op til en værdi af 150 EUR, medlemsstaternes øgede momsindtægter på 7 mia. EUR årligt og skabelsen af lige konkurrencevilkår for EU's virksomheder, som for øjeblikket er dårligere stillet.

- **Valg af retsakt**

Forslaget forudsætter ændring af fire retsakter. Der vil primært blive foretaget ændringer af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem⁷ ("momsdirektivet") og forordning (EU) nr. 904/2010 om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift⁸. Der vil blive foretaget forholdsvis små ændringer af direktiv 2009/132/EF om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 143, litra b) og c), i direktiv 2006/112/EF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder⁹ og forordning (EU) nr. 282/2011 om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem¹⁰.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Høringer af interesserede parter**

Høringsstrategien havde to hovedformål. Det første var at understøtte REFIT-analysen af gennemførelsen af de fra 2015 indførte ændringer af leveringsstedsreglerne og af MOSS-systemet, og det andet var at høre de interesserede parters syn på Kommissionens tilsagn om at modernisere rammen for moms på grænseoverskridende e-handel, som indgår i strategien for et digitalt indre marked.

Høringsprocessen omfattede fire vigtige aspekter:

- (1) Høringer og interessentworkshopper, som blev afholdt af Deloitte som en del af undersøgelsen "Options for the modernisation of cross-border e-commerce" (Løsningsmodeller med henblik på modernisering af grænseoverskridende e-handel) (februar 2015 – juli 2016)

⁷ EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

⁸ EUT L 268 af 12.10.2010, s. 1.

⁹ EUT L 292 af 10.11.2009, s. 5.

¹⁰ EUT L 77 af 23.3.2011, s. 1.

- (2) Et Fiscalis-seminar i september 2015 i Dublin med deltagelse af medlemsstater og erhvervsliv
- (3) Måltrettet høring af de relevante interessenter
- (4) En åben offentlig høring¹¹.

Undersøgelsen af de forskellige løsningsmodellers virkning for SMV'er har været en central målsætning for denne konsekvensanalyse. Specifikke foranstaltninger er blevet truffet for forstå og imødegå de problemer, som SMV'er står overfor, hvilket har bidraget til at kvalificere denne analyse både i kvantitativ og i kvalitativ henseende. I den forbindelse blev en onlineundersøgelse specifikt rettet til små og mellemstore virksomheder og deres repræsentative sammenslutninger, og Kommissionen sikrede, at SMV'er var repræsenteret ved konferencen for interessenter.

Yderligere oplysninger kan findes i bilag 2, "Synopsis report stakeholder consultation" (synopsisrapport om interessenthøring) i konsekvensanalysen.

De bekymringer, som blev udtrykt af virksomheder og erhvervsorganisationer under høringsprocessen, heriblandt af små og mellemstore virksomheder, vedrørte hovedsagelig de i 2015 indførte leveringsstedsregler og anvendelsen af MOSS-systemet fra samme år i forbindelse med de relevante ydelser (behovet for en tærskelværdi, anvendelsen hjemlandets regler i forbindelse med specifikke momsforpligtelser som f.eks. fakturering og opbevaring af regnskaber, koordinering af kontroller, osv.), og afspejles i vidt omfang i dette forslag.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Kommissionen anvendte den analyse, som Deloitte havde foretaget i undersøgelsen "VAT Aspects of cross-border e-commerce – Options for modernising" (momsaspekter af grænseoverskridende e-handel – moderniseringsløsninger) (februar 2015 – juli 2016), område 1, område 2 og område 3. Undersøgelsen er offentliggjort på Kommissionens websted på følgende adresse:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/key_documents/reports_published/index_en.htm.

Undersøgelsen havde tre formål. For det første at give en økonomisk analyse af momsaspekterne af e-handel under de nuværende momsregler (område 1). For det andet at vurdere virkningen af de løsninger, som overvejes med henblik på moderniseringen af momsaspekterne af grænseoverskridende e-handel (område 2). For det tredje at vurdere gennemførelsen af ændringerne af leveringsstedsreglerne for teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og elektroniske tjenesteydelser (herefter "elektroniske tjenesteydelser") og det dermed forbundne MOSS-system, som trådte i kraft i januar 2015 (område 3).

Derudover blev der afholdt to møder med eksperter. Der blev afholdt et Fiscalis 2020-seminar i Irland i september 2015 med deltagelse af både virksomheder og momseksperter fra medlemsstaterne. Hovedformålet med seminaret var at vurdere de fra 2015 indførte leveringsstedsregler og MOSS-systemet samt løsningsmodellerne med henblik på modernisering af momsen for grænseoverskridende e-handel, som indgik i den indledende konsekvensanalyse til forslaget. I april 2016 fandt den anden workshop inden for Fiscalis

¹¹

http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/consultations/tax/2015_vat_cross_border_ecommerce_en.htm.

Kommissionen modtog ca. 370 bidrag. Alle offentlige bidrag er tilgængelige på GD TAXUD's websted: http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/common/consultations/tax/public-consultation-results_en.xlsx

2020 og Told 2020 sted i Sverige med deltagelse af skatte- og toldeksperter, hvor der hovedsageligt blev set så på indførselssiden af forslaget (fjernelse af momsfratagelsen for indførsel af småforsendelser og udvidelsen af MOSS til indførsel af småforsendelser til en værdi af op til 150 EUR).

Begge møder gav gode resultater, og anbefalingerne derfra er blevet behandlet videre i dette forslag.

- **Konsekvensanalyse**

Konsekvensanalysen af forslaget blev behandlet af Udvalget for Forskriftskontrol den 22. juni 2016. Udvalget afgav en positiv udtalelse om forslaget med nogle henstillinger, som der er blevet taget hensyn til. Udvalgets udtalelse og henstillingerne er medtaget i bilag 1 til arbejdsdokumentet til konsekvensanalysen, der er knyttet til dette forslag. Resuméet er tilgængeligt på følgende side: https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/digital-single-market-modernising-vat-cross-border-ecommerce_en.

- **Måltrettet regulering og forenkling**

Dette forslag er en del af REFIT-programmet, og i den forbindelse er der blevet foretaget en evaluering af gennemførelsen af de i 2015 foretagne ændringer af leveringsstedsreglerne for elektroniske tjenesteydelser og gennemførelsen af MOSS-systemet for disse tjenesteydelser. Denne evaluering viser, at MOSS-systemet har sparet virksomhederne 500 mio. EUR sammenlignet med alternativet med direkte registrering og betaling – ca. 41 000 EUR pr. virksomhed i gennemsnit. Dette svarer til et fald på 95 % i omkostninger i forhold til den alternative direkte registrering.

Evalueringen af MOSS-systemet har også været meget nyttig med hensyn til at sikre, at det nye initiativ tager hensyn til de positive sider og adresserer eventuelle mangler ved ændringerne fra 2015. For eksempel omfatter dette forslag indførelsen af en grænseoverskridende tærskel i 2018 for de ydelser, der er omfattet af ændringerne fra 2015, samt et bortfald af kravet om indgivelse af to stykker dokumentation for leverandører af elektroniske tjenesteydelser, hvis deres omsætning er mindre end 100 000 EUR (den såkaldte bløde landing).

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget forventes at øge medlemsstaternes momsindtægter med 7 mia. EUR om året i 2021. Det forventes, at forslaget vil mindske de administrative byrder for virksomhederne med 2,3 mia. EUR om året.

Omkostningerne for medlemsstaterne bør begrænses, eftersom udvidelsen af MOSS-systemet er en udvikling af et eksisterende IT-system.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Gennemførelsen overvåges af Det Stående Udvalg for Administrativt Samarbejde (SCAC). På samme måde som i forbindelse med ændringerne fra 2015 vil SCAC blive støttet af Det Stående Udvalg Vedrørende Informationsteknologi (SCIT).

- **Oversigt over de væsentligste bestemmelser i forslaget**

De væsentligste bestemmelser i forslaget er:

- (1) udvidelse af det eksisterende MOSS-system til at omfatte fjernsalg inden for Fællesskabet af materielle varer og andre ydelser end elektroniske tjenesteydelser samt til fjernsalg af varer fra tredjelande
- (2) indførelse af en forenklet ordning for overordnet angivelse og betaling af moms ved indførsel for importører af varer, der er bestemt til den endelige forbruger, når afgiften ikke er betalt gennem MOSS-systemet
- (3) fjernelse af de gældende tærskelværdier for fjernsalg inden for Fællesskabet, som giver anledning til forvriddinger på det indre marked
- (4) fjernelse af den eksisterende moms fritagelse for indførsel af småforsendelser fra leverandører i tredjelande, som stiller EU-sælgere ringere
- (5) indførelsen af en fælles forenklingsforanstaltning inden for Fællesskabet, herunder en momstærskel for fjernsalg af varer og elektroniske tjenesteydelser inden for Fællesskabet, der skal hjælpe små nystartede e-handelsvirksomheder, samt forenkede regler for identifikation af kunder
- (6) tilladelse til, at EU-sælgere anvender hjemlandets regler på områder som f.eks. fakturering og opbevaring regnskaber, og
- (7) øget koordinering mellem medlemsstaterne ved kontrol af grænseoverskridende virksomheder, som anvender momssystemet med henblik på at sikre en høj grad af overholdelse af reglerne.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Artikel 1 – ændringer af momsdirektivet – bestemmelser med virkning fra 1. januar 2018

I artikel 1, nr. 1), foreslås en præcisering af momsdirektivets artikel 28 for at afspejle drøftelser i Momsudvalget. Ordene "herunder i de tilfælde, hvor et telekommunikationsnet, en grænseflade eller en portal anvendes i dette øjemed" tilføjes til bestemmelsen for at præcisere, at denne artikel ligeledes finder anvendelse, når en elektronisk tjenesteydelse leveres af en formidler eller en tredjeperson, der handler i eget navn, men på vegne af en anden person, og anvender en elektronisk grænseflade til leveringen.

I artikel 1, nr. 2)-7), foreslås en række forbedringer til de nuværende særordninger for beskatning af elektroniske tjenesteydelser leveret af ikke-etablerede afgiftspligtige personer til ikke-afgiftspligtige personer i henhold til momsdirektivets afsnit XII, kapitel 6. Disse forbedringer kræver ikke ændringer af det elektroniske registrerings- og betalingssystem (MOSS), der gør det muligt for virksomheder, som leverer sådanne tjenester, at registrere sig og angive og betale moms i en enkelt medlemsstat for alle leveringer til kunder etableret i Fællesskabet ("mini-one stop shop" eller "MOSS"). Forbedringerne er et resultat af evalueringen af MOSS-systemet, herunder høring af de erhvervsdrivende. Der er tale om følgende forbedringer:

- (1) Nr. 2): stk. 2-5 tilføjes til momsdirektivets artikel 58 for at indføre en tærskel på 10 000 EUR, hvorunder leveringsstedet for tjenesteydelser, som kan være omfattet af særordningen for elektroniske tjenesteydelser inden for Fællesskabet, forbliver i leverandørens medlemsstat. Dette bør dog være frivilligt for afgiftspligtige personer for at give dem mulighed for at anvende MOSS-systemet alligevel, f.eks. i et kalenderår, hvor deres omsætning undtagelsesvis er under tærsklen.

- (2) Nr. 3): Momsdirektivets artikel 219a ændres for at fastlægge, faktureringsreglerne i identifikationsmedlemsstaten anvendes. I medfør heraf bør leverandørerne respektere faktureringsreglerne i en enkelt medlemsstat i stedet for i hver bestemmelsesmedlemsstat, som der leveres til, således som det er tilfældet i dag.
- (3) Nr. 4) og 5): afgiftspligtige personer, som ikke er etableret i Fællesskabet, men som har et momsregistreringsnummer i en medlemsstat (f.eks. fordi de udfører lejlighedsvis momspligtige transaktioner i denne medlemsstat), kan hverken gøre brug af særordningen for afgiftspligtige personer, som ikke er etableret i Fællesskabet ("ikke-EU-ordningen"), eller særordningen for afgiftspligtige personer, som er etableret i Fællesskabet ("EU-ordningen"). De kan derfor ikke på nuværende tidspunkt drage fordel af de forenklinger, som MOSS-systemet tilbyder, og er nødt til at momsregistrere sig i hver medlemsstat, som de leverer elektroniske tjenesteydelser til. For at sådanne ikke-afgiftspligtige personer skal kunne anvende ikke-EU-ordningen, foretages der med forslaget en sletning af ordene "og som ikke i øvrigt skal momsregistreres" i definitionen af "en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i Fællesskabet" i momsdirektivets artikel 358a, og samme direktivs artikel 361, stk. 1, litra e), ændres i overensstemmelse hermed.
- (4) Nr. 6) og 7): Momsdirektivets artikel 369, stk. 2, og 369k, stk. 2, ændres således, at den periode, hvor regnskaber skal opbevares under henholdsvis ikke-EU-ordningen og EU-ordningen, er den periode, som er fastsat af den afgiftspligtige persons identifikationsmedlemsstat, i stedet for den nuværende periode på 10 år, som ligger langt over kravene til opbevaring af regnskaber i de fleste medlemsstater.

Artikel 2 – ændringer af momsdirektivet – bestemmelser med virkning fra 1. januar 2021 - udvidelse af MOSS-systemet

Denne artikel indeholder de bestemmelser, der er nødvendige for at udvide anvendelsen af de nuværende særordninger for beskatning af "elektroniske tjenesteydelser", som er fastlagt i momsdirektivets afsnit XII, kapitel 6, til andre ydelser og til fjernsalg af varer, både inden for og uden for Fællesskabet. Følgelig kan definitionerne af elektroniske tjenesteydelser fjernes i momsdirektivets artikel 358, men en definition af fjernsalg bør tilføjes (nr. 11)). I denne artikel foreslås også en række forbedringer af de nuværende særordninger. Den foreslåede anvendelsesdato er den 1. januar 2021, eftersom disse ændringer også vil kræve fastsættelse af detaljerede gennemførelsesbestemmelser og tilpasninger af IT-systemet til registrering og angivelse og betaling af moms (MOSS).

1. Særordningen for afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i Fællesskabet, og som leverer ydelser til ikke-afgiftspligtige personer i Fællesskabet (ikke-EU-ordningen)

Med forslaget udvides særordningen for ikke-etablerede afgiftspligtige personer, der leverer elektroniske tjenesteydelser til ikke-afgiftspligtige personer i Fællesskabet (momsdirektivets afsnit XII, kapitel 6, afdeling 2), til andre ydelser. Dette kræver følgende ændringer af momsdirektivet:

- Tilføjelse af en definition af "forbrugsmedlemsstaten" i artikel 358a, hvori det fastlægges, at dette er den medlemsstat, hvor leveringen af ydelser antages at have fundet sted i overensstemmelse med momsdirektivets afsnit V, kapitel 1 (nr. 13))
- Erstatning af henvisningen til "teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser " med "ydelser" i overskriften til afdeling 2 (nr. 12)) samt i artiklerne 359, 363, 364 og 365 i momsdirektivet (nr. 14), 16) og 17)).

Derudover foreslås to yderligere forbedringer af denne ordning på baggrund af evalueringen af MOSS-systemet (nr. 17)):

- En ændring af momsdirektivets artikel 364, hvorved fristen for indsendelse af momsangivelsen forlænges fra 20 til 30 dage efter udgangen af afgiftsperioden
 - En ændring af momsdirektivets artikel 365 (nr. 14)), 16) og 17)), hvorved det fastsættes, at korrektioner af momsangivelser kan foretages i en efterfølgende angivelse i stedet for i angivelserne for den afgiftsperiode, som korrektionerne vedrører.
2. *Særordningen for fjernsalg af varer inden for Fællesskabet og for ydelser leveret af afgiftspligtige personer, der er etableret i Fællesskabet, men ikke i forbrugsmedlemsstaten (EU-ordningen)*

Med forslaget udvides særordningen for elektroniske tjenesteydelser leveret af afgiftspligtige personer, der er etableret i Fællesskabet, men ikke i forbrugsmedlemsstaten (momsdirektivets afsnit XII, kapitel 6, afdeling 3) til andre ydelser, der leveres til ikke-afgiftspligtige personer, og til fjernsalg af varer inden for Fællesskabet. Dette kræver følgende ændringer af momsdirektivet:

- Tilføjelse af en definition "fjernsalg af varer inden for Fællesskabet" til momsdirektivets artikel 369a (nr. 20)), litra a)) Begrebet defineres med henvisning til momsdirektivets artikel 33, stk. 1. Forslaget omfatter også en præcisering af artikel 33, stk. 1, i overensstemmelse med retningslinjerne fra Momsudvalget. Da de leverandører, der foretager fjernsalg af varer inden for Fællesskabet, vil få mulighed for at anvende MOSS-systemet og angive og betale moms for alle deres fjernsalg i en enkelt medlemsstat, fjerner forslaget også de nuværende tærskelværdier i momsdirektivets artikel 34, hvorunder fjernsalg forbliver momspligtige i den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten påbegyndes (nr. 3) og 4)). Disse tærskler erstattes af en tærskel på 10 000 EUR for mikrovirksomheder, hvorunder leveringstedet for ydelser omfattet af denne særordning forbliver i medlemsstaten, hvor leverandøren er etableret (nr. 5) og 6)). I overensstemmelse med artikel 1, nr. 2), i forslaget, bør denne tærskel anvendes fra den 1. januar 2018, men udelukkende for levering af elektroniske tjenesteydelser. Fra 2021 bør denne tærskel være den generelle tærskel, som anvendes for elektroniske tjenesteydelser og fjernsalg af varer inden for Fællesskabet. Derfor bør den fjernes fra artikel 58 og indsættes i et nyt kapitel 3a (ny artikel 59c) i afsnit V i momsdirektivet. Endelig bør forpligtelsen til at udstede en faktura for fjernsalg inden for Fællesskabet, som er fastlagt i artikel 220, stk. 1, nr. 2), fjernes, når denne særordning anvendes (nr. 9)), eftersom forpligtelsen er forbundet med den nuværende ordning for fjernsalg inden for Fællesskabet, som kræver overvågning af de nationale tærskler
- Tilføjelse af en definition af "forbrugsmedlemsstat" til momsdirektivets artikel 369a (nr. 20), litra b)) Dette er den medlemsstat, hvor leveringen af ydelser antages at have fundet sted i henhold til momsdirektivets afsnit V, kapitel 3, eller i tilfælde af fjernsalg den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af varerne til kunden afsluttes
- Ændring af momsdirektivets afdeling 3 og artikel 369b, 369c, 369e, 369f, 369h, 369i, 369j og 369k efter udvidelsen af anvendelsesområdet af denne afdeling (nr. 19), 21) og 23)-28)). Særligt henvisningerne til "en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i forbrugsmedlemsstaten" erstattes af "en afgiftspligtig person, som gør brug af denne ordning", idet kravet om ikke at være etableret i forbrugsmedlemsstaten ikke finder anvendelse på fjernsalg af varer inden for Fællesskabet

- Udvidelse af indholdet af momsangivelsen i momsdirektivets artikel 369g, stk. 1, til også at omfatte oplysninger om fjernsalg af varer (punkt 24)). Afgiftspligtige personer, der foretager både levering af ydelser og fjernsalg af varer under denne særordning, bør kunne angive begge former for levering i samme momsangivelse. Det fastlægges i momsdirektivets nye artikel 369g, stk. 2, at momsangivelsen skal indeholde en oversigt over leveringer opdelt efter forbrugsmedlemsstat for hver forsendelsesmedlemsstat, når en enkelt afgiftspligtig person leverer varer fra forskellige medlemsstater under denne særordning. Denne bestemmelse ligner den eksisterende bestemmelse for elektroniske tjenesteydelser i stk. 2 af den nuværende artikel 369g i momsdirektivet, som nu bliver artikel 369g, stk. 3.

På samme måde som for ikke-EU-ordningen forlænger forslaget derudover fristen for indsendelse af momsangivelsen fra 20 til 30 dage efter udgangen af afgiftsperioden i momsdirektivets artikel 369f, og det fastlægges i samme direktivs artikel 369g, stk. 4, at korrektioner af momsangivelser kan foretages i en efterfølgende angivelse i stedet for i angivelserne for den afgiftsperiode, som korrektionerne vedrører (nr. 24)).

Endelig foreslås en præcisering af momsdirektivets artikel 14, stk. 2, litra c) (nr. 1), der ligner den foreslåede præcisering af momsdirektivets artikel 28 (Artikel 1, nr. 1)), for at præcisere, at denne artikel ligeledes finder anvendelse, når onlinesalg af varer foretages via en formidler eller en tredjeperson, der handler i eget navn, men på vegne af en anden person, og anvender en elektronisk grænseflade til leveringen (f.eks. en elektronisk platform).

3. Særordning for fjernsalg af varer, der er indført fra tredjelande eller tredjelandsområder, til en reel værdi af ikke over 150 EUR (indførselsordningen)

I momsdirektivets afsnit XII, kapitel 6, tilføjes en ny afdeling 4 om oprettelse af en særordning for fjernsalg af varer indført fra tredjelande eller tredjelandsområder (nr. 29)). Denne afdeling har samme struktur og bygger på samme principper som særordningerne i kapitel 6, afdeling 2 og 3.

I artikel 369l fastlægges de definitioner, der finder anvendelse for denne afdeling. I definitionen af "fjernsalg af varer indført fra tredjelande" fastlægges omfanget af denne særordning, som omfatter salg af varer i forsendelser med en reel værdi¹² på op til 150 EUR, hvis leveringssted er fastlagt i henhold til momsdirektivets artikel 33, stk. 2. Deri er på nuværende tidspunkt fastlagt, at hvis de "fjernsolgte" varer indføres til en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor transporten til kunden afsluttes, anses leveringen af varer at finde sted i sidstnævnte medlemsstat. For at gøre det muligt også at gøre brug af særordningen i situationer, hvor den medlemsstat, som kunden befinder sig i, og indførselsmedlemsstaten er den samme, tilføjes et andet afsnit til artikel 33, stk. 2, således at afgiftspligten indtræder i denne medlemsstat, når der gøres brug af særordningen (nr. 2), litra b)). Det er nødvendigt med en definition af "formidler", da det bør være muligt for de sælgere, som ikke er etableret i Fællesskabet, at udpege en person, der er etableret i Fællesskabet, til i deres navn og på deres vegne at opfylde deres momsforpligtelser i henhold til denne særordning. Hvilken medlemsstat der kan være "identifikationsmedlemsstat" afhænger af, om sælgeren er etableret eller har et fast forretningssted i Fællesskabet, og hvorvidt sælgeren har udpeget en formidler. Endelig henviser "forbrugsmedlemsstaten" til den medlemsstat, hvor transporten til kunden afsluttes

I artikel 369m fastlægges, hvem der er berettiget til at anvende denne særordning. Ifølge forslaget bør en sælger, der ikke er etableret i Fællesskabet, udpege en formidler, undtagen hvis han har behørig tilladelse fra identifikationsmedlemsstaten eller er etableret i et

¹² Reel værdi er værdien af varerne alene og omfatter ikke forsikring og fragt.

tredjeland, med hvilket EU har indgået en aftale om gensidig bistand. Listen over de pågældende lande bør efterfølgende oprettes i en gennemførelsesforordning vedtaget af Kommissionen.

Det fastlægges i artikel 369n, at afgiftspligten indtræder, når betalingen er blevet modtaget. Denne bestemmelse er nødvendig for at fastlægge, hvilke leveringer der skal medtages i den periodiske momsangivelse.

Artikel 369o-369x reproducerer de to andre særordningers bestemmelser vedrørende identifikation, momsangivelser, momsbetaling og opbevaring af regnskaber. Det bemærkes, at artikel 369s indeholder en bestemmelse, der specifikt vedrører indførselsordningen, hvori det bestemmes, at medlemsstaterne ikke må pålægge yderligere angivelsesforpligtelser ud over den periodiske momsangivelse.

Når der angives moms under denne særordning, skal der ikke betales yderligere moms ved indførslen af varerne. Det er derfor nødvendigt med en undtagelse for sådanne indførsler. Denne undtagelse indsættes i momsdirektivets artikel 143, stk. 1. For at gøre det muligt for toldmyndighederne at identificere disse forsendelser ved indførslen skal der senest ved indgivelse af importangivelsen forelægges et gyldigt momsregistreringsnummer for toldmyndighederne, som beviser angivelsen af moms under særordningen (nr. 7)).

Selv om denne ordning primært er rettet mod fjernsalg til slutkunder, kan det ikke udelukkes, at afgiftspligtige personer i forretningsøjemed køber varer online uden for Fællesskabet af en sælger, der gør brug af denne særordning. For at gøre det muligt for disse afgiftspligtige personer at udøve retten til at fradrage moms for sådanne køb tilføjes et nyt litra g) til artikel 178, hvori betingelserne for at udøve fradragsretten fastsættes (nr. 8)).

4. Særordninger for angivelse og betaling af moms ved indførsel for fjernsalg af varer fra tredjelandsområder, når indførselsordningen ikke anvendes

Forenklingsforanstaltninger indføres for varer i forsendelser af en værdi, som der ikke angives moms for via den indførselsordning, der er fastlagt i afsnit 3 ovenfor (nr. 30)). For denne type indførsel bør medlemsstaterne tillade den person, der frembyder varerne for toldmyndighederne i Fællesskabet (typisk post- eller kurer-tjenester), at angive og betale den skyldige moms for disse forsendelser elektronisk på grundlag af en månedlig angivelse på vegne af den person, til hvem varerne er bestemt. Med henblik på yderligere at forenkle angivelsen bør disse varer systematisk være omfattet af normalsatsen for moms, medmindre den person, til hvem varerne er bestemt, specifikt har anmodet om anvendelsen af en nedsat sats. I dette tilfælde kræves der imidlertid en standardtoldangivelse.

Artikel 3 – ændring af direktiv 2009/132/EF

I afsnit IV (artikel 23 og 24) i direktiv 2009/132/EF indrømmes en fritagelse for indførsler af ringe værdi, der ikke overstiger en samlet værdi af 10 EUR eller op til 22 EUR (beløbet fastsættes af de enkelte medlemsstater). Eftersom brugen af særordningen (og følgelig MOSS-systemet) vil gøre det muligt for moms at blive angivet og betalt for indførte varer, der er bestilt online, og derved vil medføre en drastisk reducere af momsopkrævningen, er det ikke nødvendigt at bibeholde denne momsfritagelse. Med forslaget fjernes denne fritagelse derfor fra den 1. januar 2021, som er den foreslåede ikrafttrædelsesdato for indførselsordningen.

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 2006/112/EF og direktiv 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 113, under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter, under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet¹, under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg², efter en særlig lovgivningsprocedure, og ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Rådets direktiv 2006/112/EF³ fastlægges særordninger for opkrævning af merværdiafgift (herefter "moms") for ikke-etablerede afgiftspligtige personer, der leverer teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektronisk leverede tjenesteydelser til ikke-afgiftspligtige personer.
- (2) I Rådets direktiv 2009/132/EF⁴ indrømmes en fritagelse for moms for indførsler af småforsendelser af ringe værdi.
- (3) I evalueringen af de nævnte særordninger, som blev indført den 1. januar 2015, blev der peget på en række områder, hvor der kan foretages forbedringer. For det første bør der ske en reduktion af de byrder, der for mikrovirksomheder, som er etableret i medlemsstaterne og lejlighedsvis leverer sådanne ydelser til andre medlemsstater, er forbundet med overholdelse af momsforpligtelserne i andre medlemsstater end deres etableringsmedlemsstat. Der bør derfor indføres en tærskel på fællesskabsplan, hvorunder disse leveringer forbliver momspligtige i deres etableringsmedlemsstat. For det andet er kravet om at skulle overholde kravene til fakturering og opbevaring af regnskaber i alle medlemsstater, som der leveres til, meget byrdefuldt. Med henblik på at minimere byrderne for virksomheder bør reglerne for fakturering og opbevaring af regnskaber derfor være dem, som gælder i den identifikationsmedlemsstat, hvor leverandøren, der gør brug af særordningerne, hører til. For det tredje kan afgiftspligtige personer, som ikke er etableret i Fællesskabet, men som har et momsregistreringsnummer i en medlemsstat (f.eks. fordi de udfører lejlighedsvis

¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

² EUT C [...] af [...], s. [...].

³ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1).

⁴ Rådets direktiv 2009/132/EF af 19. oktober 2009 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 143, litra b) og c), i direktiv 2006/112/EF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder (EUT L 292 af 10.11.2009, s. 5).

momspligtige transaktioner i denne medlemsstat), hverken gøre brug af særordningen for afgiftspligtige personer, som ikke er etableret i Fællesskabet, eller særordningen for afgiftspligtige personer, som er etableret i Fællesskabet. Det foreslås derfor, at det bør være tilladt sådanne afgiftspligtige personer at gøre brug af særordningen for afgiftspligtige personer, som ikke er etableret i Fællesskabet.

- (4) Evalueringen af de særordninger for teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser, som indførtes den 1. januar 2015, har derudover vist, at kravet om, at angivelsen skal indsendes inden for 20 dage efter udgangen af den afgiftsperiode, som angivelsen vedrører, er en utilstrækkelig frist, især for leveringer via et telekommunikationsnet, en grænseflade eller en portal, hvis de ydelser, som leveres via telekommunikationsnettet, grænsefladen eller portalen, antages at være leveret af operatøren af telekommunikationsnettet, grænsefladen eller portalen, som skal indsamle oplysningerne til udfærdigelse af momsangivelsen hos hver enkelt tjenesteyder. Evalueringen har også vist, at kravet om at foretage korrektioner i den relevante momsangivelsesperiode er meget byrdefuldt for afgiftspligtige personer, da det kan medføre, at de skal indsende flere momsangivelser hvert kvartal. Følgelig bør fristen for indgivelse af momsangivelsen forlænges fra 20 til 30 dage efter udgangen af afgiftsperioden, og afgiftspligtige personer bør kunne foretage korrektioner af tidligere momsangivelser i en efterfølgende angivelse i stedet for i angivelserne for den afgiftsperiode, som korrektionerne vedrører.
- (5) Med henblik på at undgå, at afgiftspligtige personer, der leverer andre ydelser end teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektronisk leverede tjenesteydelser til ikke-afgiftspligtige personer, bliver nødt til at momsregistrere sig i hver eneste medlemsstat, hvor momspligten for disse ydelser indtræder, bør medlemsstaterne tillade de afgiftspligtige personer, der leverer sådanne ydelser, at gøre brug af IT-systemet til registrering og til angivelse og betaling af momsen for disse ydelser i en enkelt medlemsstat.
- (6) For at præcisere anvendelsesområdet for bestemmelser, der vedrører situationer, hvor varer eller ydelser købes og leveres videre til den efterfølgende køber, bør der henvises til nye elektroniske midler til interaktion, hvormed transaktioner kan gennemføres, med henblik på at tage hensyn til den teknologiske udvikling.
- (7) Realiseringen af det indre marked, globaliseringen og de teknologiske forandringer har medført en eksplosiv vækst i den elektroniske handel og derigennem også inden for fjernsalg af varer, både i form af levering fra en medlemsstat til en anden og levering fra tredjelandsområder eller tredjelande til Fællesskabet. De relevante bestemmelser i direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF bør tilpasses denne udvikling under hensyntagen til princippet om beskatning ved bestemmelsen og behovet for at beskytte medlemsstaternes skatteindtægter, skabe lige konkurrencevilkår og minimere byrderne for de berørte virksomheder. Særordningen for teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser leveret af afgiftspligtige personer, der er etableret i Fællesskabet, men ikke i forbrugsmedlemsstaten, bør derfor udvides til fjernsalg af varer inden for Fællesskabet, og en tilsvarende særordning bør indføres for fjernsalg af varer indført fra tredjelandsområder eller tredjelande.
- (8) For at reducere byrden for virksomheder, der gør brug af særordningen for fjernsalg af varer inden for Fællesskabet, bør forpligtelsen til at udstede en faktura i forbindelse med et sådant salg fjernes. Med henblik på disse virksomheders retssikkerhed bør det af bestemmelserne om fastlæggelse af leveringsstedet for sådanne varer klart fremgå,

at de også finder anvendelse, såfremt varerne indirekte transporteres eller forsendes på leverandørens regning.

- (9) Anvendelsesområdet for særordningen for fjernsalg af varer indført fra tredjelandssområder eller tredjelande bør begrænses til salg af varer af en reel værdi, der ikke overstiger 150 EUR, hvorefter der vil være krav om en fuld toldangivelse med henblik på toldformål ved indførslen. Med henblik på at undgå dobbelt påligning af afgift bør der indføres en fritagelse for moms ved indførsel af varer angivet under denne særordning. For at undgå konkurrenceforvridning mellem leverandører inden for og uden for Fællesskabet og tab af skatteindtægter er det derudover nødvendigt at fjerne fritagelsen for varer i småforsendelser af ringe værdi, som er fastsat i direktiv 2009/132/EF.
- (10) En afgiftspligtig person, der gør brug af særordningen for fjernsalg af varer indført fra tredjelandssområder eller tredjelande, bør kunne udpege en formidler, der er etableret i Fællesskabet, som den person, der i hans navn og på hans vegne er betalingspligtig for momsen og skal opfylde de forpligtelser, der er fastlagt i denne særordning.
- (11) Med henblik på at beskytte medlemsstaternes skatteindtægter bør en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i Fællesskabet og gør brug af denne særordning, være forpligtet til at udpege en formidler. Denne forpligtelse bør imidlertid ikke finde anvendelse, hvis han har en behørig tilladelse fra identifikationsmedlemsstaten eller er etableret i et tredjeland, med hvilket Union har indgået en aftale om gensidig bistand. Grundlaget for sådanne tilladelser bør være en streng liste med klart definerede kriterier.
- (12) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af dette direktiv for så vidt angår oprettelsen af listen over tredjelande, med hvilke Unionen har indgået en aftale om gensidig bistand svarende til reglerne i Rådets direktiv 2008/55/EF⁵ og Rådets forordning (EU) nr. 904/2010⁶, bør Kommissionen tildeles gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁷. Eftersom oprettelsen af listen over tredjelande er direkte forbundet med det administrative samarbejde vedrørende merværdiafgift, er det hensigtsmæssigt at Kommissionen bistås af Det Stående Udvalg for Administrativt Samarbejde, der er oprettet ved artikel 58 i forordning (EU) nr. 904/2010.
- (13) På baggrund af den eksplosive vækst i elektronisk handel og den deraf følgende stigning i det antal småforsendelser af en reel værdi på op til 150 EUR, som indføres i Fællesskabet, bør medlemsstaterne systematisk tillade brugen af en særordning til angivelse og betaling af moms ved indførsel. Denne ordning kan anvendes, når særordningen for fjernsalg af varer indført fra tredjelandssområder eller tredjelande ikke anvendes, og hvis kunden ikke har valgt standardprocedurerne for indførsel med henblik på at drage nytte af en potentielt nedsat momssats.
- (14) Anvendelsesdatoen for bestemmelserne i dette direktiv tager, hvor det er relevant, hensyn til den tid, som behøves for at iværksætte de nødvendige foranstaltninger til

⁵ Rådets direktiv 2008/55/EF af 26. maj 2008 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger (EUT L 150 af 10.6.2008, s. 28).

⁶ Rådets forordning (EU) nr. 904/2010 af 7. oktober 2010 om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift (EUT L 268 af 12.10.2010, s. 10).

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

dets gennemførelse, og som medlemsstaterne behøver for at tilpasse deres IT-systemer til registrering og til angivelse og betaling af moms.

- (15) Målene for dette direktiv, dvs. forenkling af momsforpligtelserne, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, og kan derfor bedre gennemføres på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (16) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter⁸, har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.
- (17) Direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF bør derfor ændres —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer af direktiv 2006/112/EF med virkning fra 1. januar 2018

Med virkning fra den 1. januar 2018 foretages følgende ændringer i direktiv 2006/112/EF:

- 1) artikel 28 affattes således:

"Artikel 28

Når en afgiftspligtig person, som handler i eget navn, men for tredjemands regning, optræder som formidler i forbindelse med en ydelse, herunder i de tilfælde, hvor et telekommunikationsnet, en grænseflade eller en portal anvendes i dette øjemed, anses han for selv at have modtaget og leveret den pågældende ydelse."

- 2) artikel 58 affattes således:

"Artikel 58

1. Leveringsstedet for følgende ydelser til en ikke-afgiftspligtig person er det sted, hvor denne person er etableret eller, i mangel af et sådant etableringssted, har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted:

- a) teleydelser
- b) radio- og tv-spredningstjenester
- c) elektronisk leverede tjenesteydelser, navnlig de i bilag II omhandlede tjenesteydelser.

Når leverandøren af en ydelse og kunden kommunikerer via elektronisk post, betyder dette ikke i sig selv, at den leverede ydelse er en elektronisk leveret tjenesteydelse.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, når følgende betingelser er opfyldt:

⁸ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

- a) leverandøren er udelukkende etableret eller, i mangel på et etableringssted, har udelukkende bopæl eller sædvanligt opholdssted i én medlemsstat
 - b) ydelserne leveres til kunder, som befinder sig i en hvilken som helst anden medlemsstat end den, der er omhandlet i litra a)
 - c) den samlede værdi, eksklusiv moms, af sådanne leveringer overskrider ikke i det indeværende kalenderår 10 000 EUR eller det tilsvarende beløb i den nationale valuta, og dette var ikke tilfældet det foregående kalenderår
3. Når den tærskel, der er omhandlet i stk. 2, litra c), overskrides i løbet af et kalenderår, anvendes stk. 1 fra dette tidspunkt.
4. Den medlemsstat, hvor de leverandører, som er omhandlet i stk. 2, er etableret eller, i mangel af et sådant etableringssted, har deres bopæl eller sædvanlige opholdssted, skal give disse leverandører ret til at vælge, at stedet for disse leveringer fastlægges i overensstemmelse med stk. 1.
5. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger med henblik på overvågning af den afgiftspligtige persons overholdelse af de betingelser, der er omhandlet i stk. 2."
- 3) artikel 219a affattes således:

"Artikel 219a

1. Fakturering foretages efter reglerne i den medlemsstat, hvor leveringen af varer eller ydelser anses for at have fundet sted i henhold til bestemmelserne i afsnit V.
2. Uanset stk. 1 foretages fakturering efter følgende regler:
 - a) de gældende regler i den medlemsstat, hvor leverandøren har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted, hvorfra leveringen har fundet sted, eller, hvis der ikke findes et sådant hjemsted eller fast forretningssted, den medlemsstat, hvor leverandøren har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted, når
 - i) leverandøren ikke er etableret i den medlemsstat, hvor leveringen af varer eller ydelser anses for at have fundet sted i henhold til bestemmelserne i afsnit V, eller leveringen foretages uden medvirken af et forretningssted tilhørende leverandøren i den pågældende medlemsstat, jf. artikel 192a, og den betalingspligtige person er den person, som varerne eller ydelserne leveres til
 - ii) leveringen af varer eller ydelser anses for ikke at have fundet sted i Fællesskabet i henhold til bestemmelserne i afsnit V
 - b) de gældende regler i den medlemsstat, hvor leverandøren, der gør brug af en af de særordninger, der er omhandlet i afsnit XII, kapitel 6, er identificeret.

Hvis leverandøren ikke er etableret i den medlemsstat, hvor leveringen af varer eller ydelser anses for at have fundet sted, og kunden udsteder fakturaen (selvfakturering), eller hvor der ikke gøres brug af de særordninger, som er omhandlet i afsnit XII, kapitel 6, finder stk. 1 anvendelse.

3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder anvendelse, uden at dette berører artikel 244 og 248."

4) artikel 358a, nr. 1, affattes således:

"1) "en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i Fællesskabet": en afgiftspligtig person, som hverken har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted inden for Fællesskabets område"

5) artikel 361, stk. 1, litra e), affattes således:

"e) en erklæring om, at vedkommende ikke har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted inden for Fællesskabets område."

6) artikel 369, stk. 2, andet afsnit, affattes således:

"Identifikationsmedlemsstaten fastsætter, hvor længe dette regnskab skal opbevares af den afgiftspligtige person, der ikke er etableret i Fællesskabet."

7) artikel 369k, stk. 2, andet afsnit, affattes således:

"Identifikationsmedlemsstaten fastsætter, hvor længe dette regnskab skal opbevares af den afgiftspligtige person, der ikke er etableret i Fællesskabet."

Artikel 2

Ændringer af direktiv 2006/112/EF med virkning fra 1. januar 2021

Med virkning fra den 1. januar 2021 foretages følgende ændringer i direktiv 2006/112/EF:

1) artikel 14, stk. 2, litra c), affattes således:

"c) overdragelse af en vare i henhold til en kommissionsaftale med henblik på køb eller salg, herunder i de tilfælde, hvor et telekommunikationsnet, en grænseflade eller en portal anvendes i dette øjemed."

2) artikel 33 ændres således:

a) i stk. 1 affattes indledningen således:

"Uanset artikel 32 anses leveringsstedet for varer, der af leverandøren eller direkte eller indirekte for hans regning forsendes eller transporteres fra en anden medlemsstat end den, hvor forsendelsen eller transporten afsluttes, for at være det sted, hvor varerne befinder sig, når forsendelsen eller transporten til kunden afsluttes, når følgende betingelser er opfyldt:"

b) i stk. 2 tilføjes følgende afsnit:

"Hvis varerne forsendes eller transporteres fra et tredjelandsområde eller et tredjeland og af leverandøren indføres i den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten til kunden afsluttes, anses varerne for leveret i denne medlemsstat, forudsat at der foretages momsangivelse for disse varer i henhold til særordningen i afsnit XII, kapitel 6, afdeling 4."

3) artikel 34 udgår.

4) artikel 35 affattes således:

"Artikel 35

Bestemmelserne i artikel 33 finder ikke anvendelse på leveringer af brugte genstande, kunstgenstande, samlereobjekter og antikviteter som defineret i artikel 311, stk. 1, nr. 1)-4), og på leveringer af brugte transportmidler som defineret i artikel 327, stk. 3, der pålægges moms i henhold til de gældende særordninger på området."

- 5) i artikel 58 udgår stk. 2-5.
- 6) i afsnit V indsættes følgende som kapitel 3a:

"KAPITEL 3a

Tærskel for afgiftspligtige personer, der leverer varer omfattet af artikel 33, stk. 1, og levering af ydelser omfattet af artikel 58

Artikel 59c

1. Artikel 33, stk. 1, og artikel 58 finder ikke anvendelse, når følgende betingelser er opfyldt:
 - a) leverandøren er udelukkende etableret eller, i mangel på et etableringssted, har udelukkende bopæl eller sædvanligt opholdssted i én medlemsstat
 - b) ydelserne leveres, eller varerne forsendes eller transporteres til kunder, som befinder sig i en hvilken som helst anden medlemsstat end den, der er omhandlet i litra a)
 - c) den samlede værdi, eksklusiv moms, af leveringer omfattet af disse bestemmelser overskrider ikke i det indeværende kalenderår 10 000 EUR eller det tilsvarende beløb i den nationale valuta, hvilket heller ikke var tilfældet det foregående kalenderår.
2. Når den tærskel, der er omhandlet i stk. 1, litra c), overskrides i løbet af et kalenderår, anvendes artikel 33, stk. 1, og artikel 58 fra dette tidspunkt.
3. Den medlemsstat, på hvis område varerne befinder sig, når forsendelsen eller transporten påbegyndes, eller hvor de afgiftspligtige personer, der leverer teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og elektroniske tjenesteydelser, er etableret, giver de afgiftspligtige personer, der foretager leveringer, der kan omfattes af bestemmelserne i stk. 1, ret til at vælge, at stedet for disse leveringer fastlægges i overensstemmelse med artikel 33, stk. 1, og artikel 58.
4. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger med henblik på overvågning af den afgiftspligtige persons overholdelse af de betingelser, der er omhandlet i stk. 1."
- 7) i artikel 143, stk. 1, indsættes følgende litra ca):

"ca) indførslen af varer, når moms angives under særordningen i afsnit XII, kapitel 6, afdeling 4, og når det momsregistreringsnummer, som er blevet tildelt leverandøren eller formidleren, der handler på hans vegne, i henhold til artikel 369q, senest ved importangivelsen er blevet oplyst til det kompetente toldsted i indførselsmedlemsstaten"
- 8) i artikel 178 tilføjes som litra g):

"g) når han skal erlægge afgiften som kunde i tilfælde, hvor afsnit XII, kapitel 6, afdeling 4, finder anvendelse, være i besiddelse af en faktura eller et tilsvarende dokument udstedt af den afgiftspligtige person, der gør brug af særordningen, eller, hvis det er relevant, dennes formidler, hvori den betalte moms og det i henhold til artikel 369q tildelte momsregistreringsnummer klart er angivet."
- 9) artikel 220, stk. 1, nr. 2), affattes således:

"2) for levering af varer omhandlet i artikel 33, undtagen når en afgiftspligtig person gør brug af særordningen i afsnit XII, kapitel 6, afdeling 2".

10) overskriften til afsnit XII, kapitel 6 affattes således:

"Særordninger for ikke-etablerede afgiftspligtige personer, der leverer ydelser eller foretager fjernsalg af varer til ikke-afgiftspligtige personer i Fællesskabet"

11) artikel 358 ændres således:

a) nr. 1), 2) og 3) udgår

b) som nr. 3a) indsættes:

"3a) "fjernsalg af varer": salg af varer, hvis leveringssted, fastlægges efter artikel 33, stk. 1, og varer indeholdt i forsendelser med en reel værdi, der ikke overstiger 150 EUR, hvis leveringssted er fastlagt i henhold til artikel 33, stk. 2 eller 3".

12) overskriften i afdeling 2 affattes således:

"Særordning for ydelser leveret af afgiftspligtige personer, som ikke er etableret i Fællesskabet"

13) i artikel 358a tilføjes som nr. 3):

"3) "forbrugsmedlemsstat": den medlemsstat, hvor leveringen af ydelser anses for at finde sted i henhold til afsnit V, kapitel 3."

14) artikel 359 affattes således:

"Artikel 359

Medlemsstaterne tillader en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i Fællesskabet, og som leverer ydelser til en ikke-afgiftspligtig person, der er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted i en medlemsstat, at anvende denne særordning. Denne ordning finder anvendelse på alle ydelser, der leveres på denne måde inden for Fællesskabet."

15) artikel 362, andet punktum, udgår.

16) artikel 363, litra a), affattes således:

"a) hvis han meddeler, at han ikke længere leverer de ydelser, der er omfattet af denne særordning"

17) Artikel 364 og 365 affattes således:

"Artikel 364

En afgiftspligtig person, som ikke er etableret i Fællesskabet og gør brug af denne særordning, skal indsende en momsangivelse elektronisk til identifikationsmedlemsstaten for hvert kalenderkvartal, uanset om der er leveret ydelser omfattet af denne særordning. Angivelsen skal indsendes inden for 30 dage efter udgangen af den afgiftsperiode, som angivelsen vedrører.

Artikel 365

Momsangivelsen skal indeholde identifikationsnummeret samt for hver enkelt forbrugsmedlemsstat, hvor der skal svares moms, den samlede værdi uden moms af

afgiftsperiodens leveringer af ydelser, der er omfattet af denne særordning, og det samlede tilsvarende afgiftsbeløb. Også de gældende momssatser og det samlede skyldige afgiftsbeløb skal anføres på angivelsen.

Såfremt det er nødvendigt at foretage ændringer af momsangivelsen efter indgivelsen, medtages sådanne ændringer i en efterfølgende angivelse senest tre år efter den dato, hvor den oprindelige angivelse skulle indgives i henhold til artikel 364."

18) artikel 368 affattes således:

"Artikel 368

En afgiftspligtig person, der ikke er etableret i Fællesskabet og gør brug af denne særordning, kan ikke foretage fradrag af momsbeløb i henhold til artikel 168 i dette direktiv. Uanset artikel 1, nr. 1, i direktiv 86/560/EØF får denne afgiftspligtige person tilbagebetalt moms i overensstemmelse med nævnte direktiv. Artikel 2, stk. 2 og 3, og artikel 4, stk. 2, i direktiv 86/560/EØF finder ikke anvendelse på tilbagebetaling i forbindelse med ydelser, der er omfattet af denne særordning.

Hvis en afgiftspligtig person gør brug af denne særordning, men også i forbrugsmedlemsstaten udøver økonomisk virksomhed, der ikke er omfattet af denne særordning, og for hvilken han er forpligtet til at momsregistrere sig, skal han fradrage de momsbeløb, der vedrører den afgiftspligtige virksomhed under særordningen, som led i den momsangivelse, der skal indgives efter artikel 250."

19) i afsnit XII, kapitel 6, afdeling 3, affattes overskriften således:

"Særordning for fjernsalg af varer inden for Fællesskabet og for ydelser leveret af afgiftspligtige personer, som er etableret i Fællesskabet, men ikke i forbrugsmedlemsstaten"

20) artikel 369a ændres således:

a) følgende indsættes som nr. 1a):

"1a) "fjernsalg af varer inden for Fællesskabet": salg af varer, der af leverandøren eller direkte eller indirekte for hans regning forsendes eller transporteres fra en anden medlemsstat end den, hvor forsendelsen eller transporten af varerne afsluttes, og hvis leveringssted fastlægges efter artikel 33, stk. 1"

b) som nr. 3) tilføjes:

"3) "forbrugsmedlemsstat": den medlemsstat, hvor leveringen af ydelser anses for at have fundet sted i henhold til afsnit V, kapitel 3, eller, i tilfælde af fjernsalg af varer inden for Fællesskabet, den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af varerne til kunden afsluttes."

21) artikel 369b og 369c affattes således:

"Artikel 369b

Medlemsstaterne tillader enhver afgiftspligtig person, der foretager fjernsalg af varer inden for Fællesskabet, og enhver afgiftspligtig person, der ikke er etableret i forbrugsmedlemsstaten, og som leverer ydelser til en ikke-afgiftspligtig person, der er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted i en medlemsstat, at anvende

denne særordning. Denne særordning finder anvendelse på alle varer eller ydelser, der leveres på denne måde inden for Fællesskabet.

Artikel 369c

En afgiftspligtig person skal til identifikationsmedlemsstaten anmelde påbegyndelse og ophør af sin virksomhed som afgiftspligtig omfattet af denne særordning eller ændringer i denne virksomhed, som gør, at han ikke længere opfylder betingelserne for at gøre brug af denne særordning. Denne anmeldelse skal foretages elektronisk."

22) artikel 369d, stk. 2, udgår.

23) artikel 369e ændres således:

a) indledningen affattes således:

"Identifikationsmedlemsstaten sletter en afgiftspligtig person fra særordningen i følgende tilfælde:"

b) litra a) affattes således:

"a) hvis han meddeler, at han ikke længere foretager fjernsalg af varer inden for Fællesskabet og ikke længere leverer ydelser omfattet af denne særordning."

24) artikel 369f og 369g affattes således:

"Artikel 369f

En afgiftspligtig person, som gør brug af denne særordning, skal indsende en momsangivelse elektronisk til identifikationsmedlemsstaten for hvert kalenderkvartal, uanset om der er foretaget fjernsalg af varer inden for Fællesskabet eller leveret ydelser omfattet af denne særordning. Angivelsen skal indsendes inden for 30 dage efter udgangen af den afgiftsperiode, som angivelsen vedrører.

Artikel 369g

1. Momsangivelsen skal indeholde det i artikel 369d nævnte momsregistreringsnummer og for hver enkelt forbrugsmedlemsstat, hvor der skal svares moms, vise den samlede værdi uden moms af afgiftsperiodens fjernsalg af varer inden for Fællesskabet og af leveringer af ydelser, der er omfattet af denne særordning, samt det samlede tilsvarende afgiftsbeløb opdelt efter satser. Også de gældende momssatser og det samlede skyldige afgiftsbeløb skal anføres på angivelsen. Momsangivelsen skal også indeholde ændringer, som vedrører tidligere afgiftsperioder.

2. Når varer i forbindelse med fjernsalg inden for Fællesskabet omfattet af denne særordning forsendes eller transporteres fra en anden medlemsstat end identifikationsmedlemsstaten, skal momsangivelsen indeholde den samlede værdi af sådanne salg for hver medlemsstat, hvorfra varerne forsendes eller transporteres, samt det individuelle momsregistreringsnummer eller tildelte skatteregistreringsnummer fra hver af disse medlemsstater. Momsangivelsen skal indeholde disse oplysninger for hver medlemsstat ud over identifikationsmedlemsstaten opdelt efter forbrugsmedlemsstat.

3. Når den afgiftspligtige person, der leverer ydelser omfattet af denne særordning, har et eller flere faste forretningssteder, som ikke befinder sig i identifikationsmedlemsstaten, og hvorfra tjenesteydelserne leveres, skal momsangivelsen også indeholde den samlede værdi af disse ydelser for hver medlemsstat, hvor han har et forretningssted, sammen med dette

forretningssteds momsregistreringsnummer eller skatteregistreringsnummer, opdelt efter forbrugsmedlemsstat.

4. Såfremt det er nødvendigt at foretage ændringer af momsangivelsen efter indgivelsen, medtages sådanne ændringer i en efterfølgende angivelse senest tre år efter den dato, hvor den oprindelige angivelse skulle indgives i henhold til artikel 369f."

25) artikel 369h, stk. 1, andet afsnit, andet punktum, affattes således:

"Hvis leveringerne er foretaget i andre valutaer, anvender den afgiftspligtige person, som gør brug af denne særordning, kursen på den sidste dag i afgiftsperioden, når momsangivelsen udfærdiges."

26) artikel 369i, stk. 1, affattes således:

"En afgiftspligtig person, som bør brug af denne særordning, indbetaler momsen under henvisning til den relevante momsangivelse og det senest ved udløbet af fristen for indsendelse af angivelsen."

27) artikel 369j affattes således:

"Artikel 369j

"En afgiftspligtig person, som bør brug af denne særordning, kan for så vidt angår virksomhed som afgiftspligtig under denne særordning ikke foretage fradrag af momsbeløb i henhold til artikel 168 i dette direktiv. Uanset artikel 2, stk. 1, og artikel 3 i direktiv 2008/9/EF får denne afgiftspligtige person tilbagebetalt moms i overensstemmelse med det direktiv.

Hvis en afgiftspligtig person gør brug af denne særordning, men også i forbrugsmedlemsstaten udøver økonomisk virksomhed, der ikke er omfattet af denne særordning, og for hvilken han er forpligtet til at momsregistrere sig, skal han fradrage de momsbeløb, der vedrører den afgiftspligtige virksomhed under særordningen, som led i den momsangivelse, der skal indgives efter artikel 250."

28) artikel 369k, stk. 1, affattes således:

"1. En afgiftspligtig person, som gør brug af denne særordning, fører et regnskab over de transaktioner, der er omfattet af denne særordning. Dette regnskab skal være tilstrækkeligt detaljeret til, at forbrugsmedlemsstatens skattemyndigheder kan fastslå, at momsangivelsen er korrekt."

29) i afsnit XII, kapitel 6, tilføjes følgende afdeling 4:

"Afdeling 4

Særordning for fjernsalg af varer indført fra tredjelande eller tredjelandsområder

Artikel 369l

I denne afdeling og med forbehold af andre fællesskabsbestemmelser forstås ved:

- 1) "fjernsalg af varer indført fra tredjelandsområder eller tredjelande": salg af varer i forsendelser til en reel værdi, der ikke overstiger 150 EUR, hvis leveringssted er fastlagt i henhold til artikel 33, stk. 2.
- 2) "en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i Fællesskabet": en afgiftspligtig person, som hverken har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted inden for Fællesskabets område

- 3) "formidler": en person, der er etableret i Fællesskabet og af den afgiftspligtige person, der foretager fjernsalg af varer indført fra tredjelandsområder eller tredjelande, er udpeget til at være betalingspligtig for momsen og opfylde de forpligtelser, der er fastlagt i denne særordning, i den afgiftspligtige persons navn og på dennes vegne.
- 4) "identifikationsmedlemsstat":
 - a) hvis den afgiftspligtige person ikke er etableret i Fællesskabet, er det den medlemsstat, han vælger at kontakte
 - b) hvis den afgiftspligtige person har etableret sin økonomiske virksomhed uden for Fællesskabet, men har et eller flere faste forretningssteder deri, er det den medlemsstat med et fast forretningssted, hvor den afgiftspligtige person angiver at ville gøre brug af denne særordning
 - c) hvis den afgiftspligtige person har etableret sin økonomiske virksomhed i en medlemsstat, er det denne medlemsstat
 - d) hvis formidleren har etableret sin økonomiske virksomhed i en medlemsstat, er det denne medlemsstat
 - e) hvis formidleren har etableret sin økonomiske virksomhed uden for Fællesskabet, men har et eller flere faste forretningssteder deri, er det den medlemsstat med et fast forretningssted, hvor formidleren angiver at ville gøre brug af denne særordning
- 5) "forbrugsmedlemsstat": den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af varerne til kunden afsluttes

Artikel 369m

1. Medlemsstaterne tillader følgende afgiftspligtige personer, som foretager fjernsalg af varer indført fra tredjelandsområder eller tredjelande, at gøre brug af denne særordning:
 - a) enhver afgiftspligtig person, der er etableret i Fællesskabet, og som foretager fjernsalg af varer indført fra tredjelandsområder eller tredjelande
 - b) enhver afgiftspligtig person, uanset om denne er etableret i Fællesskabet, som foretager fjernsalg af varer indført fra tredjelandsområder eller tredjelande og er repræsenteret ved en formidler, der er etableret i Fællesskabet
 - c) enhver afgiftspligtig person, der ikke er etableret i Fællesskabet, og som foretager fjernsalg af varer indført fra tredjelandsområder eller tredjelande, når han har behørig tilladelse fra identifikationsmedlemsstaten, og følgende kriterier er overholdt:
 - i) fravær af enhver alvorlig overtrædelse eller gentagne overtrædelser af told- og skattelovgivningen, herunder idømte alvorlige strafbare handlinger i tilknytning til den afgiftspligtige persons økonomiske virksomhed
 - ii) den afgiftspligtige persons bevis for en høj grad af kontrol over sin virksomhed og over varestrømmen i kraft af et system til forvaltning af forretningsregnskaber og, om nødvendigt, transportdokumenter, som gør det muligt at gennemføre passende told- og skattekontrol
 - iii) økonomisk solvens, der anses for bevist, når den afgiftspligtige person har en god økonomisk formåen, der sætter den pågældende i stand til at opfylde sine

forpligtelser, under behørig hensyntagen til den berørte erhvervsaktivitets særlige karakteristika

- d) enhver afgiftspligtig person, der er etableret i et tredjeland, med hvilket Unionen har indgået en aftale om gensidig bistand svarende til reglerne i Rådets direktiv 2008/55/EF* og Rådets forordning (EU) nr. 904/2010, og som foretager fjernsalg af varer fra dette tredjeland.

2. Kommissionen vedtager en gennemførelsesretsakt, hvorved listen over de tredjelande, som er omhandlet i stk. 1, litra d), oprettes. Denne gennemførelsesretsakt vedtages i overensstemmelse med den undersøgelsesprocedure, som er omhandlet i artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011, og med henblik herpå er udvalget det udvalg, der er nedsat ved artikel 58 i Rådets forordning (EU) nr. 904/2010.

Artikel 369n

For fjernsalg af varer indført fra tredjelandssområder eller tredjelande, for hvilke der angives moms under denne særordning, skal afgiftspligten indtræde og afgiften forfalde på leveringstidspunktet. Varerne anses for at være leveret på det tidspunkt, hvor betalingen er blevet modtaget.

Artikel 369o

En afgiftspligtig person, som gør brug af denne særordning, eller en formidler, der handler på hans vegne, skal til identifikationsmedlemsstaten anmelde påbegyndelse eller ophør af sin virksomhed under denne særordning eller ændringer i denne virksomhed, som gør, at han ikke længere opfylder betingelserne for at gøre brug af denne særordning. Denne anmeldelse skal foretages elektronisk-

Artikel 369p

1. Oplysningerne, som den afgiftspligtige person, der ikke gør brug af en formidler, meddeler identifikationsmedlemsstaten, inden han påbegynder brugen af denne særordning, skal omfatte følgende:

- a) navn
- b) postadresse
- c) elektroniske adresser og websteder
- d) momsregistreringsnummer eller skattnummer.

2. Oplysningerne, som formidleren meddeler identifikationsmedlemsstaten, inden han påbegynder brugen af denne særordning på vegne af en eller flere afgiftspligtige personer, skal omfatte følgende:

- a) navn
- b) postadresse
- c) elektroniske adresser og websteder
- d) momsregistreringsnummer
- e) en liste over de afgiftspligtige personer, som han repræsenterer, sammen med deres postadresser, elektroniske adresser og websteder, momsregistreringsnumre eller skattnumre.

3. Enhver afgiftspligtig person, der gør brug af denne særordning, eller, såfremt det er relevant, dennes formidler, skal informere identifikationsmedlemsstaten om ændringer i de meddelte oplysninger.

Artikel 369q

1. Identifikationsmedlemsstaten tildeler den afgiftspligtige person, som gør brug af denne særordning, et individuelt momsregistreringsnummer og meddeler ham dette nummer elektronisk.

2. Identifikationsmedlemsstaten tildeler formidleren, som handler på vegne af en afgiftspligtig person, der gør brug af denne særordning, et individuelt momsregistreringsnummer og meddeler ham dette nummer elektronisk. Hvis en formidler handler på vegne af mere end én afgiftspligtig person, gælder dette identifikationsnummer for alle hans aktiviteter under denne ordning.

3. Det momsregistreringsnummer, der er tildelt i henhold til stk. 1 og 2, anvendes kun med henblik på denne særordning.

Artikel 369r

1. Identifikationsmedlemsstaten sletter den afgiftspligtige person fra identifikationsregisteret i følgende tilfælde:

- a) hvis han til identifikationsmedlemsstaten meddeler, at han ikke længere foretager fjernsalg af varer indført fra tredjelandsområder eller tredjelande
- b) hvis det på anden måde kan antages, at aktiviteterne inden for fjernsalg af varer indført fra tredjelandsområder eller tredjelande er bragt til ophør
- c) hvis den afgiftspligtige person ikke længere opfylder betingelserne for at være omfattet af denne særordning
- d) hvis han til stadighed undlader at rette sig efter reglerne for særordningen.

2. Identifikationsmedlemsstaten sletter formidleren fra identifikationsregisteret i følgende tilfælde:

- a) hvis han i en periode af på hinanden følgende kalenderkvartaler ikke har fungeret som formidler på vegne af en afgiftspligtig person, der gør brug af denne ordning
- b) hvis han ikke længere opfylder de øvrige betingelser for at fungere som formidler
- c) hvis han til stadighed undlader at rette sig efter reglerne for særordningen.

Artikel 369s

En afgiftspligtig person, som gør brug af denne særordning, eller hans formidler skal for hvert kalenderkvartal indsende en momsangivelse elektronisk til identifikationsmedlemsstaten, uanset om der er foretaget fjernsalg af varer indført fra tredjelandsområder eller tredjelande. Angivelsen skal indsendes inden for 30 dage efter udgangen af den afgiftsperiode, som angivelsen vedrører.

Er en momsangivelse indsendt i overensstemmelse med første afsnit, må medlemsstaterne ikke med henblik på moms pålægge yderligere forpligtelser eller andre formelle krav ved indførslen.

Artikel 369t

1. Momsangivelsen skal indeholde det i artikel 369q nævnte momsregistreringsnummer og for hver enkelt forbrugsmedlemsstat, hvor der skal betales moms, vise den samlede værdi uden moms af de fjernsalg af varer indført fra tredjelandsområder eller tredjelande, for hvilke afgiften er forfaldet i løbet af afgiftsperioden, og det samlede tilsvarende afgiftsbeløb opdelt efter satser. Også de gældende momssatser og det samlede skyldige afgiftsbeløb skal anføres på angivelsen.
2. Såfremt det er nødvendigt at foretage ændringer af momsangivelsen efter indgivelsen, medtages sådanne ændringer i en efterfølgende angivelse senest tre år efter den dato, hvor den oprindelige angivelse skulle indgives i henhold til artikel 369s.
3. En formidler, som er udpeget af mere end en afgiftspligtig person, der gør brug af denne særordning, skal ikke i momsangivelsen angive de leveringer, som de enkelte afgiftspligtige personer har foretaget, og som han er betalingspligtig for.

Artikel 369u

1. Momsangivelsen udarbejdes i euro.

De medlemsstater, der ikke har indført euroen, kan kræve, at momsangivelsen angives i deres nationale valuta. Hvis leveringerne er foretaget i andre valutaer, anvender den afgiftspligtige person, som gør brug af denne særordning, eller hans formidler den aktuelle kurs den sidste dag i afgiftsperioden, når momsangivelsen udfærdiges.

2. Omregningen sker til de valutakurser, som Den Europæiske Centralbank har offentliggjort for den pågældende dag, eller, hvis der ikke har været nogen offentliggørelse den dag, den næste offentliggørelsesdag.

Artikel 369v

En afgiftspligtig person, som gør brug af denne særordning, indbetaler momsen under henvisning til den relevante momsangivelse og det senest ved udløbet af fristen for indsendelse af angivelsen.

Betalingen sker til en bankkonto denomineret i euro, der er udpeget af identifikationsmedlemsstaten. Medlemsstater, der ikke har indført euroen, kan kræve, at betalingen sker til en bankkonto denomineret i den nationale valuta.

Artikel 369w

En afgiftspligtig person, som gør brug af denne særordning, kan for så vidt angår virksomhed som afgiftspligtig under denne særordning ikke foretage fradrag af momsbeløb i henhold til artikel 168 i dette direktiv. Uanset artikel 1, nr. 1, i direktiv 86/560/EØF og artikel 2, nr. 1, og artikel 3 i direktiv 2008/9/EF får denne afgiftspligtige person tilbagebetalt moms i overensstemmelse med disse direktiver. Artikel 2, stk. 2 og 3, og artikel 4, stk. 2, i direktiv 86/560/EØF finder ikke anvendelse på tilbagebetaling i forbindelse med varer, der er omfattet af denne særordning.

Hvis en afgiftspligtig person, som gør brug af denne særordning, er momsregistreret i identifikationsmedlemsstaten for anden virksomhed, der ikke er omfattet af denne særordning, skal han fradrage de momsbeløb, der er knyttet til den afgiftspligtige virksomhed under særordningen som led i den momsangivelse, der skal indgives efter artikel 250.

Artikel 369x

1. En afgiftspligtig person, som gør brug af denne særordning, fører et regnskab over de transaktioner, der er omfattet af denne særordning. En formidler fører et regnskab for hver af de afgiftspligtige personer, han repræsenterer. Dette regnskab skal være tilstrækkeligt detaljeret til, at forbrugsmedlemsstatens skattemyndigheder kan fastslå, at momsangivelsen er korrekt.

2. Det i stk. 1 omhandlede regnskab skal efter anmodning gøres elektronisk tilgængeligt for forbrugsmedlemsstaten og for identifikationsmedlemsstaten.

Identifikationsmedlemsstaten fastsætter, hvor længe dette regnskab skal opbevares af den afgiftspligtige person, der ikke er etableret i Fællesskabet.

* Rådets direktiv 2008/55/EF af 26. maj 2008 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger (EUT L 150 af 10.6.2008, s. 28).

30) i afsnit XII tilføjes følgende kapitel 7:

"KAPITEL 7

Særordning for angivelse og betaling af moms ved indførsel

Artikel 369y

Hvis den person, til hvem de indførte varer i forsendelser til en reel værdi, der ikke overstiger 150 EUR, er bestemt, ikke vælger at anvende standardordningerne for indførsel af varer, herunder anvendelsen af en nedsat momssats i overensstemmelse med artikel 94, stk. 2, tillader indførselsmedlemsstaten den person, der frembyder varerne til toldmyndighederne inden for Fællesskabets område, at gøre brug af en særordning for angivelse og betaling af moms ved indførsel for så vidt angår varer, hvis forsendelse eller transport afsluttes i denne medlemsstat.

Artikel 369z

1. Ved anvendelsen af denne særordning gælder følgende:

- a) den person, til hvem varerne er bestemt, er betalingspligtig for momsen
- b) den person, der frembyder varerne til toldmyndighederne inden for Fællesskabets område, er ansvarlig for at opkræve momsen fra den person, til hvem varerne er bestemt.

2. Medlemsstaterne fastsætter, at den person, der frembyder varerne til toldmyndighederne inden for Fællesskabets område, træffer passende foranstaltninger til at sikre, at den person, til hvem varerne er bestemt, betaler den korrekte afgift.

Artikel 369za

Uanset artikel 94, stk. 2, anvendes indførselsmedlemsstatens gældende normalsats for momsen, når der gøres brug af denne særordning.

Artikel 369zb

1. Medlemsstaterne tillader, at moms opkrævet under denne særordning meddeles elektronisk i en angivelse hver måned. Angivelsen skal indeholde den samlede opkrævede moms i den relevante kalendermåned.
2. Medlemsstaterne opstiller krav om, at den i stk. 1 omhandlede moms betales senest ved udgangen af måneden efter indførslen.
3. Medlemsstaterne sikrer, at personer, der gør brug af denne særordning, fører et regnskab over de transaktioner, der er omfattet af denne særordning, i en periode fastlagt af indførselsmedlemsstaten. Dette regnskab skal være tilstrækkeligt detaljeret til, at forbrugsmedlemsstatens skattemyndigheder kan fastslå, at den angivne moms er korrekt, og regnskabet skal efter anmodning fra indførselsmedlemsstaten gøres elektronisk tilgængeligt."

Artikel 3

Ændring af Direktiv 2009/132/EF

Med virkning fra den 1. januar 2021 udgår afsnit IV i direktiv 2009/132/EF.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 31. december 2017 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 1 i dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 31. december 2020 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 2 og 3 i dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

De anvender senest den 1. januar 2018 de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktivs artikel 1.

De anvender senest den 1. januar 2021 de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktivs artikel 2 og 3.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 5

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 6

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

*På Rådets vegne
Formand*